

Silber Salamon Az I. Világháborúban

Édesapám katonaruhában. Amikor 1914-ben édesapámat vitték ki a frontra, írt a szüleinek, hogy szeretne találkozni, legalább az édesapjával, hogy elköszönjön. Sátoraljaújhelyig jöhetett csak, a nagyszülők Majdánkáról jöttek. A nagymamának akkor még volt egy pólyás baba, Rifkele, de ő is mindenképpen menni akart, hogy elbúcsúzzon a fiától. A vonaton nem volt hely, és akkor jött valami ismerős, és nagy nehezen a mozdony mögötti kocsira szorított nekik helyet. Így mentek Sátoraljaújhelyre, elbúcsúzni a katonafiuktól. És ahogy mentek, a nagypapa azt mondta, hogy átmegy a második vagy harmadik kocsiba imádkozni, mert ott voltak hozzá elegendően. Nagymama mondta, hogy addig megszojtatja a kicsit. És akkor történt egy vonatszerencsétlenség, nem tudom, hogy kisiklott vagy összeütközött egy másikkal, és nagymama, szegény, meghalt. A nagypapa megmaradt. Szüleim 1914-ben összeházasodtak [Polgári házasságot csak két évvel

később, 1916-ban kötöttek. -- A szerk.], és akkor apukámat behívták katonának. Négy évig volt katona. Addig az anyukám felváltva volt Majdánkán, az apósánál és Sátoraljaújhelyen, a sógoránál.